

MIÊU TẢ NGƯỜI BẠN THÂN NHẤT CỦA EM

VĂN MẪU 7

Đề bài: *Hãy miêu tả người bạn thân nhất của em.*

Bài văn miêu tả người bạn thân tên Diệp Anh

Năm tháng cứ thế trôi đi, chỉ có thời gian là thước đo tốt nhất cho tình cảm bạn bè. Trong suốt thời gian đó, có lẽ Diệp Anh là người bạn mà em yêu mến nhất, người bạn đã học với em từ suốt năm học lớp ba.

Dáng người Diệp Anh dong dỏng cao, khuôn mặt bầu bĩnh, đầy đặn của bạn hễ ai nhìn đến cũng thấy đáng yêu. Nước da ngăm ngăm đen. Mái tóc dài óng ả. Cặp mắt đen láy lúc nào cũng mở to, tròn xoe như hai hòn bi ve. Chiếc mũi hếch và cái miệng rộng luôn tươi cười để lộ hai hàm răng trắng bóng. Ở Diệp Anh khi nào cũng toát lên vẻ năng động, tự tin, hóm hỉnh và hài hước nên rất dễ mến.

Diệp Anh rất hiếu động, không lúc nào yên nghỉ chân tay. Trong giờ ra chơi, chỗ nào sôi động nhất là ở đó có Diệp Anh. Chúng em thường tụ tập nhóm ba, nhóm bảy ngồi xung quanh bạn Diệp Anh để nghe bạn kể chuyện. Mở đầu câu chuyện, Diệp Anh vẫn thường hay kể: "Cái hồi xưa ấy, đây, cái hồi ấy, cái hồi mà bà tớ chưa sinh ra mẹ tớ ấy ...". Chỉ nghe có đến thế thôi là chúng em đã thấy buồn cười đến nỗi không thể nhịn được rồi mà cái mặt Diệp Anh vẫn cứ tỉnh như bơ. Đặc biệt, Diệp Anh có một trí nhớ rất tốt. Những câu truyện đã đọc hay đã nghe, Diệp Anh đều nhớ như in và kể lại bằng đúng giọng nhân vật nên rất cuốn hút và sinh động. Một mình Diệp Anh đóng đủ các vai, kết hợp với điệu bộ khôi hài khiến bọn em lăn lóc cười đến vỡ bụng.

Diệp Anh luôn luôn làm ra những trò chơi thú vị. Bạn thường hay chơi cùng với chúng em trò bịt mắt bắt dê hay bó khăn. Vừa chạy lại vừa kêu tiếng dê be be nghe rất ngộ nghĩnh. Diệp Anh thường biểu diễn tiếng hát, tiếng ngựa hí và con sóc nâu hay leo trèo. Mỗi tiết mục, Diệp Anh đều được hoan nghênh nhiệt liệt và gây ra những trận cười nức nở.

Không chỉ là các bạn gái mà cả các bạn trai ngoài và trong lớp đều yêu mến bạn Diệp Anh. Nhưng thật không may, hai tuần trước đây, một tai nạn giao thông đã cướp đi tính mạng của người bạn mà chúng em yêu quý. Dù biết bạn đã khuất nhưng chúng em vẫn cứ coi như bạn vẫn sống và làm việc cùng chúng em, bây giờ bạn đang thi đỗ vào trường Amsterdam và đi du học rồi. Cô giáo vẫn gọi bạn đứng lên đọc bài và vẫn cứ lấy com, lấy gói cho bạn ăn học. Rồi mai đây phải xa mái trường thân yêu, em cũng sẽ mang theo nhiều kỷ niệm cùng với những yêu mến của cả lớp với bạn Diệp Anh.

Bài văn miêu tả cô bạn Lan lớp trưởng

Nếu ai hỏi tôi rằng người bạn thân nhất của bạn là ai? Tôi sẽ không ngần ngại mà trả lời rằng đó chính là Lan - Cô bạn lớp trưởng lớp tôi.

Lan năm nay 11 tuổi, bằng tuổi tôi. Bạn có dáng người cân đối, khỏe mạnh cùng với cách ăn mặc trang nhã, gọn gàng cộng với tác phong nhanh nhẹn, hoạt bát nên trông bạn thật xứng đáng là con chim đầu đàn của lớp.

Lan thật xinh đẹp, luôn nổi bật trong đám bạn gái lớp tôi bởi bạn có khuôn mặt trái xoan, nước da trắng hồng cùng với mái tóc dài đen nhánh. Đôi mắt tròn, đen lộ rõ vẻ thông minh. Cái mũi dọc dừa xinh xắn càng làm cho khuôn mặt của bạn thêm thanh tú. Mỗi lúc vui đùa hay nói chuyện Lan luôn nở ra nụ cười rất tươi, để lộ hai hàm răng trắng đều như hạt bắp. Ai gặp Lan cũng phải trầm trồ khen ngợi vì vẻ đẹp dịu dàng, ít ai có được.

Còn tính tình của Lan thì khỏi phải nói. Tuy bằng tuổi tôi nhưng bạn chín chắn hơn tôi rất nhiều. Lan sống chan hòa, cởi mở với bạn bè. Về học tập Lan luôn đứng đầu lớp, không những thế bạn còn luôn đi đầu trong các hoạt động của lớp cũng như của trường. Con người bạn thật mẫu mực. Vừa xinh đẹp lại giỏi giang nhưng bạn không hề kiêu căng mà sống hết mình về tập thể.

Ở lớp, có việc gì khúc mắc, bạn bình tĩnh khéo léo giải quyết. Đối với những bạn học yếu bạn tận tâm giúp đỡ, chỉ bảo đến nơi, đến chốn. Nhờ có bạn mà lớp tôi luôn luôn đi đầu trong các hoạt động của liên đội. Vì thế trong trường thầy cô nào cũng yêu quý Lan. Ở lớp Lan như vậy đây còn về nhà Lan lại càng tuyệt vời hơn. Ngoài giờ học, Lan còn rất chăm chỉ làm việc nhà. Đối với ông bà cha mẹ Lan còn là một đứa cháu hiếu thảo, một người con ngoan ngoãn. Đối với mọi người xung quanh Lan luôn kính trọng, lễ phép. Vì thế mọi người đã đặt cho Lan một cái tên thật thân mật: "Cô Tấm chăm làm". Tình bạn giữa tôi và Lan ngày càng thân thiết. Tôi và Lan cùng vui chơi, truy bài, học nhóm. Nhiều lần tôi chưa hiểu bài Lan đến tận nhà giảng bài cho tôi. Tôi thật ngưỡng mộ bạn. Không chỉ với tôi mà tất cả các bạn trong lớp, trong trường đều ngưỡng mộ bạn.

Chơi với Lan tôi thấy rất thỏa mái. Tôi thật tự hào khi có một người bạn như vậy. Tôi mong ước sẽ được học cùng bạn để học tập những phẩm chất tốt của Lan.

Bài văn miêu tả Quang cậu bạn hàng xóm

Trong cuộc sống con người chúng ta luôn có những niềm vui, nỗi buồn, luôn có những khó khăn cần được chia sẻ và giúp đỡ. Chính vì vậy chúng ta cần có những người bạn tốt để giúp ta trong những lúc như vậy. Và em cũng có một người như vậy ngay từ tuổi nhỏ. Cậu ấy tên Quang.

Quang là hàng xóm của em. Chúng em chơi với nhau lúc còn bé xíu. Khi ấy cậu mập mạp, trắng trẻo rất đáng yêu. Lớn hơn một chút, chúng em học cùng lớp mẫu giáo, rồi lại cùng nhau vào trường tiểu học. Càng ngày chúng em càng thân thiết với nhau hơn.

Giờ đây cậu ấy sở hữu một khuôn mặt chừa điền, làn da không còn trắng mịn như con gái mà ngăm đen khỏe mạnh. Cậu ấy chỉ cao hơn em một chút. Mái tóc cắt ngắn trông rất gọn gàng. Quang là một con người thân thiện, luôn tươi cười, cởi mở với mọi người xung quanh. Học nhóm, chơi thể thao, làm bài tập ngữ văn, lúc nào em và Quang cũng thành một cặp, gắn bó với nhau như hình với bóng.

Không chỉ thông minh, nhanh nhẹn, Quang còn rất biết quan tâm giúp đỡ người khác, nhất là với em. Vì em học kém môn Ngữ văn nên Quang ngày nào cũng sang nhà em làm gia sư bắt đầu từ đầu năm. Anh bạn gia sư của em còn là một cây văn nghệ cừ khôi. Cậu ấy đã từng dành ngôi vị quán quân trong cuộc thi tiếng hát học sinh toàn trường. Mỗi dịp có lễ hội, nhìn cậu ấy hát trên sân khấu nhà trường, em thấy bạn rất chuyên nghiệp và trong lòng em có cảm giác tự hào khi có được người bạn như Quang.

Không chỉ học giỏi, hát hay, Quang còn rất ngoan ngoãn và biết giúp đỡ cha mẹ. Mỗi chiều đi học về em thường thấy Quang giúp bố mẹ com nước, dọn dẹp nhà cửa. Không những thế, những món ăn mà Quang nấu cũng không thể chê vào đâu được. Trong mắt em Quang trở thành một người bạn hoàn hảo. Là tấm gương xứng đáng cho em học tập và cố gắng noi theo.

Mỗi người bạn đều đem lại cho chúng ta những tình cảm tốt đẹp. Nhưng người bạn thân thiết gắn bó khiến ta tự hào, ngưỡng mộ mà trở nên cố gắng tốt đẹp hơn càng đáng quý. Em mong tình cảm giữa em và Quang mãi mãi như bây giờ.

Bài văn miêu tả Thắng bạn thân cùng lớp

Trong lớp 7B này em có rất nhiều bạn, nhưng chơi thân nhất vẫn là bạn Thắng. Họ tên đầy đủ của bạn ấy là Từ Huy Thắng.

Nhà em ở đầu phố, nhà Thắng ở cuối phố. Con đường Lê Lợi dẫn ra bờ sông Hồng hai bên trồng toàn bàng, những cây bàng già thân xù xì, vẩy vẹo nhưng vẫn trổ lá xanh mướt mỗi độ xuân sang, mời mọc lũ chim chích, vành khuyên về làm tổ. Ngày ngày, em và Thắng sánh vai nhau tung tăng đến trường trên con đường quen thuộc ấy.

Năm nay Thắng mười ba tuổi, dáng người cân đối, chân tay săn chắc vì thường xuyên tập võ ở Nhà văn hóa thiếu nhi. Mái tóc cắt ngắn rất hợp với khuôn mặt đầy đặn, rậm nắng. Đôi mắt sáng toát lên vẻ thông minh, hóm hỉnh. Chúng em đặt cho Thắng biệt danh là Cây Toán vì Thắng học rất giỏi môn này và sẵn sàng giúp đỡ các bạn yếu kém. Hầu như tiết Toán nào Thắng cũng xung phong lên bảng giải bài tập. Một phương trình đại số, Thắng có thể giải hai, ba cách, vừa nhanh gọn vừa chính xác. Thầy Dũng rất tự hào về

cậu học trò cung của mình và bản thân em cũng tự hào về người bạn có tài năng như Thắng.

Điểm nổi bật ở Thắng là thái độ rõ ràng học ra học, chơi ra chơi. Giờ học ở nhà, đó ai rủ rê được Thắng tham gia vào những trò chơi nghịch ngợm thường ngày của đám con trai như đánh khăng, đánh đáo, leo trèo, tắm sông, đánh trận giả,... Nhưng khi học bài, làm bài đã xong thì Thắng bao giờ cũng là kẻ khởi xướng ra nhiều trò thú vị. Bãi đất trống chân đê là nơi chiều chiều chúng em tụ tập đá bóng. Khung thành mỗi bên được làm bằng quần áo, giày dép đủ loại chồng lên nhau. Thắng là tiền đạo số một của đội Lê Lợi. Đôi chân Thắng thoăn thoắt dẫn bóng, lừa bóng và bất ngờ sút tung lưới đối phương. Có Thắng dẫn dắt, cuộc chơi của chúng em sôi nổi và hào hứng hơn nhiều.

Trong tình bạn giữa em và Thắng có rất nhiều kỉ niệm. Có một kỉ niệm mà mỗi lần nhớ đến em lại bật cười. Chuyện là thế này: Biết em sợ nước, Thắng rủ em tập bơi. Chiều chiều, nhóm "ngũ quý" gồm Bình, Cường, Tuấn, Thái và Thắng dẫn em ra sông, chọn khúc nước chảy êm ả rồi cùng dạy em bơi. Có hôm, Thắng bắt được con chuồn chuồn voi lớn như ngón tay, toàn thân xanh biếc, cặp mắt lồi to tướng lông lánh đủ màu. Cả bọn bảo em là cho chuồn chuồn cắn rốn thì sẽ mau biết bơi. Chẳng biết hư thực ra sao nhưng em cũng nghe theo. Lúc con chuồn chuồn voi cắn một phát đau nhói khiến em kêu ối lên thì đám bạn lăn ra bờ sông ôm bụng cười khanh khách. Nhờ các bạn kèm cặp mà nửa tháng sau, em đã có thể bơi lội, đùa giỡn trong dòng nước mát lạnh phù sa của sông Hồng.

Em và Thắng mỗi đứa có một ước mơ. Thắng mong muốn sau này sẽ trở thành một kĩ sư vi tính để có thể làm nên những điều kì diệu; còn em lại khao khát trở thành họa sĩ để vẽ về vẻ đẹp của con người và quê hương yêu dấu. Chắc chắn rằng tình bạn thân thiết của chúng em sẽ góp phần không nhỏ vào việc biến những ước mơ đẹp để đó trở thành hiện thực trong tương lai không xa.